

*Végh Antal professzor
köszöntése*

Dr. Végh Antal egyetemi tanár, a kémiai tudományok kandidátusa, a Semmelweis Orvostudományi Egyetem, Gyógyszerészi Kémiai Intézetének igazgatója október 22-én tölti be 70. életévét. Ez alkalomból az egész magyar gyógyszerész-társadalom tisztelettel, meleg kollegiális üdvözléssel köszönti Végh professzort, akinek a neve évtizedek során egybeforrt a magyar gyógyszerészettel. Oktató, tudományos és közéleti tevékenységét az egykori tanítványok, majd későbbi kollégák ezrei értékelik tisztelettel.

Dr. Végh Antal egyetemi pályáját a Budapesti Tudományegyetem Bölcsészeti Karának I. Kémiai Intézetében, Winkler Lajos professzor asszisztensként kezdte. Mint a budapesti Gyógyszerészi Kémiai Intézet tanszékvezetője, kinevezését követően (1949) munkatársaival teljesen átalakította és jelenleg is folyamatosan korszerűsíti a gyógyszerészi kémia oktatását. Tíz éven át (1962—1972) volt a budapesti Kar dékánja. E minőségében jelentős részt vállalt a 2 évvel ezelőtti életbe lépett tanterv kidolgozásában, megvalósításában, ma is dolgozik annak továbbfejlesztésén.

Végh professzor több mint négy évtizede vesz részt a magyar gyógyszerkönyv szerkesztésében, több mint 15 évig volt a főszerkesztő, Schulek professzor közvetlen munkatársa, ill. helyettese. Schulek professzor halála után vezette a Ph. Hg. VI. szerkesztésének befejezését. Jelenleg is aktív tagja az MTA-EüM. Gyógyszerészeti és Gyógyszerkönyvi Bizottságnak, amelynek feladata lesz a Ph. Hg. VII. kiadásának előkészítése.

Végh professzornak nagy érdemei vannak a felszabadulás utáni intézményes magyar gyógyszerész-továbbképzés, tudományos társasági élet megindulásában, megszervezésében. Mint társasági, szakszervezeti vezető, tevékenysége során számos értékes tanulmánnyal, behatóan kimunkált, előremutató javaslattal, szervezeti intézkedésekkel igyekezett és igyekszik formálni, előmozdítani a magyar gyógyszerészet fejlődését. Évek óta és jelenleg is az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének alelnöke. Az „Acta Pharmaceutica Hungarica” Szerkesztő Bizottságának a lap újraindulása óta tagja; 15 évig volt főszerkesztője társfolyóiratunknak a „Gyógyszerészet”-nek.

Végh professzor igen széles körű szakmai és közéleti munkásságának csupán néhány fontosabb területét emeltük ki. Kívánjuk, hogy a magyar gyógyszerészet érdekében kifejtett értékes tevékenységét még hosszú ideig jó egészségben folytathassa.

Szerkesztő Bizottság

MEGEMLÉKEZÉS DR. HALMAI JÁNOS PROFESSZORRÓL

1973. júl. 23-án elhunyt dr. Halmai János ny. egyetemi tanár, a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Gyógynövény- és Drogismereti Intézetének 22 éven át vezetője. Az intézetet dr. Lipták Pál egyetemi tanár halála után, 1949. február 1-én, mint tanszékvezető docens vette át, és 1957. augusztus 17 óta kinevezett egyetemi tanárként állt a jelenleg közel 60 éves intézet élén 1971. dec. 1-ig.

Dr. Halmai János gyógyszerészi oklevelét 1925-ben Budapesten szerezte meg kitűnő eredménnyel és 1931-ben *summa cum laude* minősítéssel doktorált.

A diploma megszerzése után a Pázmány Péter Tudomány Egyetem Növényélettani Intézetében kezdte meg pályafutását Sárkány Sándor és Frenye Vilmos pályatársként Pál Árpád professzor irányítása mellett. Ott dolgozott egészen 1939. szept. 1-ig, ahonnan a Gyógyszerismereti Intézethez jött át az orvosi Karra (mivel akkor még önálló Orvosi Egyetem nem volt, úgyszintén önálló Gyógyszerészi Kar sem. Ebben az intézetben magántanári képesítést szerzett 1942-ben. Kandidátusi munkáját kedveli kutatási területéről írta: a gyógyszerészet történetéből, aminek művelését és hazai kifejlesztését különösen az utolsó 10 évben igen nagy lelkesedéssel és odaadással végezte.

Munkássága így két terület között oszlott meg: a történet és a farmakognozia között. Utóbbi tevékenysége praktikus alapokon állott. Nagy gondot fordított a drogok hamisításainak kimutatására, valamint a drogok azonosításánál és

értékmérésénél alkalmazható könnyen keresztülvihető, gyors eljárások kidolgozására. Többek között közleménye jelent meg az Althea levél összetételéről, az Absinthi herba keserűanyagtartalmára vonatkozó vizsgálatokról, adatokat közölt a *Tiliae argenteae flos* értékeléséhez, a *Veratri rhizoma et radix*-szal ill. *Vincetoxicii radix*-szal fertőzőtt *Primula gyökérről*, egy új juhéjfajta vizsgálatáról stb.

1953-tól az *Acta Pharmaceutica Hungarica* szerkesztő bizottságának tagja és a drogismereti rovat vezetője volt.

1952 óta az Egészségügyi Tudományos Tanács Gyógyszerkönyvi Bizottságának tagjaként működött. 1955—58-ig az Egészségügyi Minisztérium Gyógynövény-Bizottságának volt az elnöke. Az 1955-ben megjelent V. Magyar Gyógyszerkönyv farmakognóziái részének szerkesztésében végzett munkájáért a kormány „Szocialista Munkáért” érdeméremmel tüntette ki. A VI. Magyar Gyógyszerkönyv Szerkesztő Bizottságában a farmakognóziái albizottság elnöke volt.

Dr. Novák Istvánnal, a szegedi Gyógynövény- és Drogismereti Intézet vezető professzorával együtt tankönyvet készített a gyógyszerészhallgatók számára, amely jelenleg is használatban van. Ez a tankönyv több gyógyszerészfolyam szakmai képzésének szolgálta alapjait. Vegyületesoportonként tárgyalja bőséges adattárral a hivatalos-, valamint a népgyógyászatban felhasznált drogok ismeretét. A tankönyv egyébként úrvédíjat kapott.

Dr. Halmi János professzor farmakognóziái munkássága szükségszerűen a szabvány-kérdések, a gyógynövények szabványelőíratainak kidolgozása felé fordult, és munkásságának utolsó — közel 10 — évében intenzíven foglalkozott a gyógynövények szabványosításával, mint a bizottság elnöke is. Közel 50 gyógynövény-szabvány kidolgozásában vett részt.

1940-ben a *Jakabházy*, — 1956-ban a *Kabay* és 1966-ban a *Veszprémi emlékéremmel* tüntették ki munkásságát, — 1959-ben elnyerte a „Kiváló Gyógyszerész” kitüntetését.

Nagy érdeme, hogy a gyógyszerésztörténeti szakosztályt életre hívta a Gyógyszerészeti Társaságban, és tevékenyen közreműködött az Ernyei Múzeum kialakításában. Számos külföldi Gyógyszerésztörténeti szakosztály és egyesület tagjának választotta.

Halmi professzor tudományos munkáját a szerénység jellemezte. Amikor csak lehetett, — oktató-nerelő szándékkal mindig rámutatott a gyógynövények történeti múltjára, a nagy farmakognoszták életűjára, kísérleti munkásságára és példájára. Így nevelt a farmakognóziára történeti tapasztalatai révén is.

Temetése nagy részét mellett zajlott le 1973. július 27-én a Farkasréti temetőben. A Semmelweis Orvostudományi Egyetem és Gyógyszerésztudományi Kara nevében dr. Szász György dékán búcsúztatta, a Gyógynövény- és Drogismereti Intézet nevében e sorok írója, míg a Gyógyszerészeti Társaság és annak Gyógyszerésztörténeti szakosztálya nevében Dr. Végli Antal egyetemi tanár, a szakosztály jelenlegi elnöke, Tanártróniai, akiket az évek hosszú során oktatott, akik vezetéscs alatt doktoráltak, akik munkatársai, kollégái voltak. — mindnyájan kegyelettel őrizzük emlékét.

Vezárné dr. Petri Gizella
egyetemi tanár